

Tvang og lønn

TEKST

Eilert RingdalPUBLISERT 27. oktober 2006

Jeg har nå gjennomført Psykologforeningens kurs i helselovgivningen og tilfredsstillende da alle kompetansekrav for å kunne foreta tvangsvedtak. Hva får jeg i lønnskompensasjon dersom arbeidsgiveren delegerer myndigheten til å foreta tvangsvedtak til meg?

Villig til ansvar

Det varierer hvor mye ekstra ansvar og arbeid det medfører å foreta tvangsvedtak. I noen avdelinger vil de som gis myndighet til å foreta tvangsvedtak, ha daglig befatning med slike saker. Der det sjelden foretas tvangsvedtak, vil arbeidsgiveren ofte ikke ønske å ha noen fast kompensasjon, og henvise lønsspørsmålet til de vanlige forhandlingene. En del foretak har innarbeidet faste tillegg, men tilleggene står for øyeblikket ikke i noe rimelig forhold til det ansvar psykologen påtar seg. I løpet av de fem årene som har gått siden psykologer kunne benyttes til slike oppgaver, har det de fleste steder nå blitt rutine at psykologer som er kvalifisert til oppgaven, også blir pålagt myndigheten. Tvangsvedtak medfører en stor belastning – ikke bare personlig, men også i form av ryddig og faglig stringent skriftlig begrunnelse for vedtaket og møte med kontrollkommisjonen. Det er viktig at pasienter som er i en slik vanskelig situasjon, får en solid faglig forankret vurdering, der også alternativer til tvang tas med, og hvor pårørende ivaretas. Den lønsmessige konsekvensen av dette er noe Psykologforeningens hovedtillitsvalgte på helseforetakene jobber aktivt med.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 11, 2006, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingsjef i Psykologforeningen